

Marcin Gąsior

Łaknarz, pow. Brzeziny. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 2, 185-186

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W zakresie przemian kulturowych obserwuje się wyraźny zanik cech kultury jastorfskiej w późnej fazie okresu późnolateńskiego na rzecz kultury oksywskiej. Pozostaje to w zgodzie z dotychczasowymi obserwacjami rozwoju kultury jastorfskiej na Pomorzu, gdzie wykształciło się jedynie stadium stylistyczne Ripdorf ze względu na dominujący wpływ kultury oksywskiej u schyłku okresu późnolateńskiego.

ŁAKNARZ, pow. Brzeziny

Muzeum w Tomaszowie

Stanowisko 1

Mazowieckim

Badania prowadził mgr Marcin Gąsior. Finansował WKZ w Łodzi. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko z młodszego okresu wpływów rzymskich /kultura wenedzka/.

Stanowisko 1 położone jest na wysokiej, podłużnej wydmie na lewym brzegu Wolbórki, tuż za pierwszymi zabudowaniami wsi Łaknarz. Wydma pokryta jest niedawno posadzonym lasem, a jej południowy ątek zniszczony wybieraniem piasku, tworzy dosyć stromą skarpe. Udało się uchwycić południowo-wschodnią granicę zasięgu stanowiska oraz ustalić jego centrum, które przypada na kulminację wzgórza. W pięciu wykopach o łącznej powierzchni 131 m² odkryto 6 grobów jamowych z resztkami stosu i 5 kolistych jam o śred. ok. 50 cm, których wypełnisko tworzyła brunatno-czarna warstwa nie zawierająca zabytków, natomiast w żółtym piasku obok jam wystąpiły fragmenty ceramiki i spalonych kości. Zalegająca poniżej warstwy próchnicy pierwotnej warstwa żwiru i kamieni utrudniała zaobserwowanie elementów kamiennych obwarowanych jam grobowych. Z całą pewnością udało się to tylko w wy-

padku grobu nr 4, gdzie kolisty bruk z dużych otoczków przykrywał jamę grobową.

W centrum stanowiska, w najwyższym punkcie wydmy, natrafiono poza dwoma grobami jamowymi, na dużą /1,5 x 0,8 m/ prostokątną jamę sięgającą do głęb. 160 cm, zawierającą dużą ilość węgla drzewnych, popiołu i silnie przepalanej ziemi oraz około 4 kg ceramiki i niewielkie ilości spalonych kości ludzkich. Wśród ceramiki były fragmenty czernionej szerokootworowej wazy dwustożkowej, o wyodrębnionym dnie i brzegu wychylonym na zewnątrz. Większość ceramiki była przepalona. W obrębie jamy znaleziono okucie pasa oraz fibulę żelazną, z prostokątnym kabłąkiem, wysoką nóżką i grzebieniem na główce.

Na podstawie fibuli i wstępnej analizy ceramiki chronologicznie stanowiska można określić na początek III wieku n.e. Trudno na razie określić okres trwania cmentarzyska, również niewielka ilość luźnego materiału kultury trzcinieckiej /charakterystyczne brzegi, fragm. naczyń sitowatych/ nie pozwala na ustalenie charakteru stanowiska tej kultury.

ŁĘŻKOWICE, pow. Bochnia

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadziła mgr R. Mycielska. Finansował WKZ w Krakowie i Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Drugi sezon badań. Osada z późnego okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko znajduje się na niewielkim wzniesieniu drugiej terasy Raby na jej lewym brzegu. Przebadano teren o powierzch-